

смъртъ, т. е. на затворъ. Вързването и развързването имат дълбокъ вътрешенъ смисълъ. Да завързвашъ, това значи да завързвашъ връзките на злото. Да развързвашъ, това значи да развързвашъ връзките на доброто.

При сегашнитѣ условия, отъ всички хора се изисква да потърсятъ въ себе си възможности да проявятъ онзи животъ, който Богъ имъ е далъ. Следъ това само тѣ ще пожънатъ плодоветѣ на този разуменъ животъ. Щастието е плодъ на разумния животъ. Този животъ не почива на закони, каквито съвременнитѣ хора познаватъ. Запримѣрь, за доброто, като законъ, хората иматъ съвсемъ своеобразни разбирания. Казва се въ Писанието, че като ялъ отъ забранения плодъ, Адамъ прозрѣлъ. Който приема тия нѣща буквално, ще излѣзе, че преди да яде отъ забранения плодъ, Адамъ билъ слѣпъ, а после очитѣ му се отворили. Очитѣ на човѣка се отварятъ, само следъ като той започне да разбира отношенията, които съществуватъ между доброто и злото. Това може да се постигне чрезъ закона на послушанието. Послушанието е вързване, а непослушанието — развързване. Който е непослушенъ, той ще бжде развързанъ. Адамъ развърза на земята това, което Богъ бѣше вързалъ на небето. Той развърза Божия законъ, но съ това заедно завърза и жена си. Адамъ бѣше по-ученъ отъ Ева, той не трѣбваше да я оставя сама въ райската градина. Той трѣбваше да я заведе при забраненото дърво и да ѝ каже: „Отъ всички плодове на дърветата можешъ да ядешъ, но не и отъ дървото за познаване на доброто и злото.“ Ева по никой начинъ сама не би яла отъ плодоветѣ на забраненото дърво, но змията дойде при нея и я изкуси.

Сега ние нѣма да тълкуваме, какво представя змията, но казвамъ: Всѣки, който се е доближилъ до това дърво, той все е билъ изкушаванъ отъ змията. Повечето отъ сегашнитѣ хора сж суевѣрни, лековѣрни; тѣ сж готови да повѣрватъ на всѣки, който би имъ казалъ, че ако ядатъ отъ плодоветѣ на забраненото дърво, ще станатъ учени като Бога. Човѣкъ е готовъ да вѣрва на всѣко нѣщо, къмъ което има разположение. Запримѣрь, ако дойде нѣкой при васъ и ви предложи единъ лотариенъ билетъ, който печели 500,000 лева, вие веднага сте готови да заплатите за билета, колкото ви поискатъ. Защо? — Вѣрвате, че можете да спечелите. Като се тегли лотарията, виждате, че билетътъ ви нищо не печели. Вие знаете, че вѣроятността да спечелите е много малка, но все пакъ искате да вѣрвате, че